

F 310

Ustanowienie

Biblioteka im. Zielińskich Towarzystwa Naukowego Płockiego

w 293.

1

USTANOWIENIE

WTÓREGO ROSSYYSKIEGO ASSEKURA-
CYJNEGO OD OGNIĄ TOWARZYSTWA.

w 293.

Ukaz JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI
SAMOWŁADNĄCEGO CAŁĄ ROSSYĄ, z Rządzącego Senatu.

W Rządzącym Senacie słuchali Imienny JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI N a y w y ź s z y Ukaz, dany Rządzącemu Senatowi 6 Marca za własnoręcznym JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI podpisem i przyłożone do niego Ustanowienie Wtórego Rossyyskiego Assekuracyynego od ognia Towarzystwa. P r z y k a z a l i: Wydrukowawszy potrzebną liczbę exemplarzy wspomnionego N a y w y ź s z e g o Ukazu i Ustanowienia, rozesłać dla opublikowania do wszystkich Gubernskich i Obwodowych Rządów, oraz do Wojskowych Kancelaryy, a dla wiadomości do PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających i cywilnemi sprawami, Jenerał-Gubernatorów, Naczelników miast, do Izb Skarbowych i miejsc Urzędowych przy Ukazach; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i do Ogólnych onego Zebrań przy uwiadomieniach. W skutek czego, załącza się przy tém po exempl
Marca 21 dnia 1835 roku.

Według Imiennego Ukazu.

O ustanowieniu wtórego Rossyyskiego
Assekuracyynego od ognia Towarzystwa.

Z 1go Departamentu.

Ukaz Rządzącemu Senatowi.

Dając opiekę wszelkim użytecznym przedsięwzięciom w Imperium Naszém, Ukazem z dnia 27 Lipca 1827 roku, pozwoliliśmy ustanowić Towarzystwo w celu assekurowania majątków od ognia.

Teraz niektóre osoby przedstawiły projekt ustanowienia wtórego Towarzystwa dla assekuracyi majątków w czterdziestu Guberniach, które nie weszły w obręb pierwszego wspomnianego ustanowienia.

Po rozpatrzeniu tego projektu w Radzie Państwa, My, znajdując użytecznym utwierdzić takowy, na skutek tego R o z k a z u j e m y:

1.) Ustanowienie wtórego Rossyyskiego Assekuracyynego od ognia Towarzystwa, przy tém załączone, podać do powszechney wiadomości.

2.) Dla zachęcenia do takowego przedsięwzięcia, dać Towarzystwu wyłączne prawa w Ustanowieniu oznaczone do dnia 27 Lipca 1847 roku, to jest: do wyścia terminu przywileju pierwszego Assekuracyynego Towarzystwa w niżej wyrażonych Guberniach: Archangielskiej, Astrachańskiej, Wileńskiej, Witebskiej, Włodzimierskiej, Wołogodzkiej, Wołyńskiej, Worroneńskiej, Wiatskiej, Grodzieńskiej, Ekatery-

nosławskiej, Kazańskiej, Kałużskiej, Kijowskiej, Kostromskiej, Kurlandzkiej, Mińskiej, Mohilewskiej, Nowgorodzkiej, Niżegorzkiej, Ołonieckiej, Orłowskiej, Orenburskiej, Penzeńskiej, Permskiej, Podolskiej, Połtawskiej, Pskowskiej, Riazańskiej, Saratowskiej, Simbirskiej, Smoleńskiej, Słobodzko - Ukrainskiej, Tambowskiej, Twerskiej, Tulskiej, Tauryckiej, Chersońskiej, Czernihowskiej i Jarosławskiej.

3.) W ciągu tego terminu uwolnić Towarzystwo od wszelkich opłat, wyjąwszy tylko ustanowioną poszlinę do Skarbu od tysiąca rubli assekurowanego kapitału po dwadzieścia pięć kopiejek assygnacyami.

4.) Pozwolić assekurowane w Towarzystwie majątki, przyjmować w załóg we wszystkich Urzędach na podrady i dostarczenia; dla większego zaś onego wzrostu, assekurowane majątki przyjmować na pożyczki, jak w Banku Pożyczkowym, tak równie i w Powszechnych Opiekach.

Rządzący Senat nie omieszka uczynić potrzebne dla wykonania rozporządzenia.

Na oryginale własną JEGO IMPERATORSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

NIKOLAJ.

W St. Petersburgu
6 Marca 1835 roku.

NA ORYGINALE NAPISANO WŁASNĄ JEGO IMPERATORSKIEJ MOŚCI ręką:

„*Ma być podług tego.*“

W St. Petersburgu
6 Marca 1835 roku.

USTANOWIENIE

WTÓREGO ROSSYYSKIEGO ASSEKURACYJNEGO
OD OGNIĄ TOWARZYSTWA.

§ I.

Ustanawia się Wtóre Rossyjskie Assekuracyjne od ognia Towarzystwo za pośrednictwem akcyi, których będzie wypuszczono dwadzieścia tysięcy, na pięć milionów rubli assygnacyami Państwa; one złożą kapitał tego Towarzystwa.

§ 2.

Zatém każda akcja wynosi dwieście pięćdziesiąt rubli assygnacyami Państwa i każdy, mający w Rossyi ciągłe mieszkanie, może otrzymać one, płacąc pieniądze w zupełności. Dla łatwiejszego nabycia żądających mieć one, postanawia się nie dawać na jedną osobę więcej, jak pięćdziesiąt akcyi. Jedna połowa całego ogółu onych (10,000), rozdana będzie w St. Petersburgu, a druga połowa, zostawuje się dla czterdziestu Guberniy, na korzyść których to ustanowienie przedsięwzięto, z rozdzieleniem na każdą po 250 Akcyi i z naznaczeniem sześciomiesięcznego terminu na rozebrowanie onych ode dnia utwierdzenia tego projektu przez N a y w y ź s z ą Władzę; nierozebrowane zaś akcje będą tu sprzedane.

§ 3.

Summy zbierane za akcyę i za assekuracyę, oraz wszelkie inne, wnoszą się dla powiększenia procentami do Banku Państwa Handlowego i zostają w zarządzeniu Towarzystwa.

§ 4.

Mający akcyę, odpowiada tylko za sumnę, jaka w akcyi wyrażona.

§ 5.

Akcyę mogą bydź oddawane przez jedną osobę drugiey, lecz za wiadomością Zarządu Towarzystwa, który notuje takowy przekaz na akcyi lub wydaje nową.

§ 6.

*Za-
rząd
Towa-
rzy-
stwa.* Dla zarządu Towarzystwa na pierwsze dwa lata ustanowicie, którzy podpisali ten projekt, przyymą obowiązki Dyrektorów, a do pomocy im, Akcyoniści wybiorą zpośród siebie jeszcze trzech Dyrektorów większością głosów; po przeyściu zaś dwóch lat, Akcyoniści wybiorą tylko pięciu Dyrektorów, z których każdy już będzie pobierać za pracę swoją, jeden procent z czystego rocznego zarobku, i po minieniu roku, jeden z nich powinien zmienić się losem, na miejsce zaś jego wybiera się nowy, i takim sposobem corocznie zmieniają się dawnieysi Dyrektorowie przez nowych, prócz wydalenia się i śmierci, w jakowém zdaniu wybierają drugiego.

§ 7.

Dyrektorowie, składający Zarząd Towarzystwa, wybierają z pośród siebie jednego

dla przydywania w niem i w ogólném Zebraniu Akcyonistów.

§ 8.

Ponieważ do Zarządu Towarzystwa będzie zbierać się korespondencya z Gubernii w rzeczach tego Ustanowienia, więc dla ciągłego prowadzenia oney i przedstawiania Zarządowi, Dyrektorowie wybierają Zarządzającego sprawami Towarzystwa i jak przy tym wyborze, tak równie przy naznaczeniu Buchhaltera, Kassjera, Umocowanych i innych służących, postępują z należytą rozważą i zupełnym zachowaniem korzyści Ustanowienia, naczynając im pensyę według pracy i odpowiedzialności każdego.

§ 9.

Dyrektorowie, za wspólném zgodzeniem się, wyznaczają dni swoich sessy i bezustannie zajmując się powodzeniem Ustanowienia, kierują je ku głównemu celowi: powszechney korzyści.

§ 10.

Dyrektorowie, rezolwując dzieła Towarzystwa większością głosów, ohowiązani urządzić, ile można, porządek odbywania dzieł i rachunków, dawszy umocowanym swoim należyte instrukeye w Guberniach, gdzie się będą przyymować własności do assekuracyi.

§ II.

Od Dyrektorów zależy utwierdzać cenę przyymowanego do assekuracyi majątku, naczynając według prawideł ilość assekuracyi-

nych pieniędzy i przeznaczać wynagrodzenie za zniszczoną przez pożar assekurowaną własność.

§ 12.

W tém i w innych zdarzeniach, Dyrektorowie mają się starać o zaufanie Publiczności do tego Ustanowienia.

§ 13.

Zarząd ma swoją pieczęć i rozrządza oddanemi do Handlowego Banku kapitałami Towarzystwa, w takim tylko zdarzeniu, gdy potrzeba pieniędzy: na opłatę szkody przez pożar, na wydanie roczney dywidendy i na koszt zarządu. Żądanie summ z Banku wtedy będzie dostatecznym, kiedy trzech Dyrektorów uczyni napis na odwrotnej stronie biuletu bankowego.

§ 14.

Ogólne zebranie Akcyonistów. Każdy Akcyonista, w St. Petersburgu znajdujący się, może zasiadać w Ogólném Zebraniu, lecz podaje wnioski nie inaczej, jak na piśmie i z tém, żeby były podpisane przynajmniej przez dwudziestu pięciu Akcyonistów. Jeżeli ten wniosek Dyrektorowie uznają za użyteczny dla Towarzystwa, to przedstawują do Ogólnego Zebrania Akcyonistów, którzy wydają decyzją przez balotowanie.

§ 15.

Kiedy dom handlowy mieć będzie akcye na imie wspólne kilku towarzyszy lub firmy, to w Ogólném Zebraniu Akcyonistów jeden

towarzysz reprezentuje osobę całego handlowego domu.

§ 16.

Według uwagi Zarządu Towarzystwa, corocznie wzywa się Ogólne Zebranie Akcyonistów i przedstawia się im rachunek o dziełach Towarzystwa i obrótach, które się w roku przeszłym odbyły.

§ 17.

Nadto Akcyoniści wzywają się w zdarzeniu nadzwyczajnych strat, przez Towarzystwo poniesionych, lub innych, bardzo ważnych, wypadków.

§ 18.

Roczne sprawozdanie. Roczne sprawozdanie rozpatruje się przez wszystkich Dyrektorów, sprawdza się z kasą i księgami i podaje się Ogólnemu Zebraniu Akcyonistów.

§ 19.

Roczne sprawozdanie zawierać ma wszystkie rachunki z akuratnym obliczeniem rocznego przyrostu, z którego, według uwagi Dyrektorów, część odkłada się do zapasnego kapitału, a reszta rozdziela się równemi częściami na Akcye.

§ 20.

Dla odebrania takowej dywidendy trzeba przedstawić do Zarządu Towarzystwa oryginalną akcyą, na której adnotuje się wypłata dywidendy.

§ 21.

Jeżeli kto z Akcyonistów nie będzie żą-

dał swojej części w wyznaczonym do tego czasie, takowa zachowuje się dla niego w kassie Towarzystwa, bez płacenia jednak procentów; lecz gdy Akcyonista dziesięć lat ciągle nie dopomina się oney i nie uwiadomi Zarząd o sobie i akcyi swojej, to po przeysciu dziesięciu lat, wszelkie prawo jego upada i pierwsiastkowy kapitał Akcyi z dywidendami idzie na korzyść Towarzystwa.

§ 22.

Pierwszy rozdział dywidendy nie pierwey bydź może, jak po upływie drugiego roku od ustanowienia Towarzystwa, z tego powodu, że z początku zaprowadzenie onego, wymagać będzie kosztów, a zbiór assekuracyynych pieniędzy zapewne nie będzie znacznym.

§ 23.

Prawa Towarzystwa. Wtóre Rossyyskie Assekuracyne od ognia Towarzystwo, od dnia N a y w y ż s z e g o Utwierdzenia, ma wyłączne prawo do upłynienia terminu przywileju pierwszego takowego Towarzystwa t. j. do 27 Lipca 1847 roku, przyjmować na swoją assekuracją od pożarów majątki w następujących Gubernijach: Archangielskiej, Astrachańskiej, Wileńskiej, Witebskiej, Włodzimierskiej, Wołogodzkiej, Wołyńskiej, Woroneżskiej, Wiatskiej, Grodzieńskiej, Ekaterynosławskiej, Kazańskiej, Kałużskiej, Kijowskiej, Kostromskiej, Kurskiej, Mińskiej, Mohilewskiej, Niżehorodzkiej, Nowgorodzkiej, Ołonieckiej, Orłowskiej, Orenburskiej, Penzeńskiej, Permskiej,

Podolskiej, Połtawskiej, Pskowskiej, Riazkańskiej, Saratowskiej, Simbirskiej, Smoleńskiej, Słobodzko-Ukraińskiej, Tambowskiej, Twerskiej, Tulskiej, Tauryckiej, Chersońskiej, Czernihowskiej i Jarosławskiej.

§ 24.

Żadne assekuracyne Towarzystwo nie może rozszerzać swoich działań na te Gubernije, w ciągu trwania prawa danego temu Towarzystwu; zatem przedmioty przyjmowane na jego assekuracją, jak niżej wyrażono, zabrania się assekurować za granicą Państwa lub wewnątrz, drugim miejscem i osobom, pod karą sztrafu na korzyść tego Towarzystwa od całej zaassekurowaney summy po 3 procenty za każde sześć miesięcy, ile z naruszeniem tego prawa assekuracja trwała; przedmioty zaś przed utwierdzeniem tego projektu przez N a y w y ż s z ą Władzę, zaassekurowane w innych miejscach, zostają bez przeszkody do wyyscia terminu assekuracji. Lecz jeżeli się zdarzy, że Zarząd nie dozwoli przyjąć na swoją assekuracją majątków, znajdujących się w wymienionych Guberniach, to powinien wydadź żądającemu assekurować świadectwo w tém, że to Towarzystwo assekuracji na siebie nie przyjęło, a pozostawiło jemu assekurować tam, gdzie zechce, w drugich Towarzystwach.

§ 25.

Jeżeli wtóre assekuracyne Towarzystwo w pomienionych Gubernijach przyjmuje na

swoją assekuracją jakikolwiek budynek, fabrykę, zakład lub ruchomy majątek, nie w tej cenie lub summie, jaką te przedmioty są warte według poświadczenia Towarzystwa i jaką oddający na assekurację w objawieniu podaje, lecz niżej takowej; wtedy pozwala się assekurować podobne przedmioty nie więcej, jak za resztującą summę w drugich assekuracyjnych kompaniach, i Zarząd tego Towarzystwa wydaje w takim zdarzeniu podającemu do assekuracji świadectwo, ile przez to Towarzystwo przyjęto i wiele według ocenki zostało, z tem, żeby w ciągu dwóch tygodni od dnia wzięcia rewersu z kompanii jakiegokolwiek, o wniesieniu do niej pieniędzy za dopełniającą assekuracją, dostawiona była do Zarządu Towarzystwa wiadomość, gdzie, na jaką summę i na jaki termin co assekurowano, pod obawą w przeciwnym razie utraty wynagrodzenia od Towarzystwa za szkody od pożaru wyniknąć mogące.

§ 26.

Równie też, jeżeli pierwsze assekuracyjne Towarzystwo w miejscach przywilejem jemu dozwolonych nie przyymie jakiegokolwiek przedmiotu całego lub części do assekuracji i wyda w tem świadectwo żądającemu assekurować, w takim zdarzeniu ma wyłączne prawo wtóre assekuracyjne Towarzystwo wziąć ten przedmiot na swoją assekurację; z pierwszeństwem przed zagranicznymi kompaniami, do których nikt już nie może udawać się pomimo wiedzy tego Towarzystwa.

§ 27.

Co się tycze przedmiotów oddanych takim sposobem na assekurację, wtóre Towarzystwo w przypadku pożaru odpowiada w stosunku summy, w jakiej one przyjęte.

§ 28.

Wtóremu Assekuracyjnemu Towarzystwu zostawia się prawo przyjmować wszelkiego rodzaju majątki na osnowie tej Ustawy, i w drugich Guberniach i Obwodach Państwa, które tu niewymienione, jeżeli takowe nie weszły lub nie weyda w obręb podobnych Assekuracyjnych Towarzystw.

§ 29.

Towarzystwo na przyjęte do assekuracji przedmioty wydaje assekuracyjne bilety za podpisem dwóch Dyrektorów i zarządzającego dziełami Towarzystwa.

§ 30.

Assekurowane we wtórem assekuracyjnym od ognia Towarzystwie majątki, na osnowie N a y w y ź s z e g o U k a z u z d n i a 27 L i p c a 1827 r o k u o p i e r w s z e m t a k o w e m T o w a r z y s t w i e, dozwala się przyjmować na załóg we wszystkich Urzędach przy odkupach, podradach i dostarczeniach, a także przy zaciąganiu pożyczek z Banku i z Powszechnych Opiek; przy czem to wtóre Towarzystwo uwalnia się od wszelkiej opłaty w ciągu darowanego jemu wyłącznego prawa do 27 Lipca 1847 roku, prócz opłaty do Skarbu poszliny, która ma być po dwadzieścia pięć kopiejek assygnata

cyami od tysiąca rubli na rok za wydawane assekuracyjne bilety, zatem za dziewięć miesięcy 18¼ kopiejek, za sześć miesięcy 12½ kopiejek, a za trzy miesiące 6¼ kopiejek od tysiąca.

§ 31.

Takowa poszlina wnosi się do Zarządu Towarzystwa przez osoby assekurujące swoje majątki przy odebraniu biletu, na którym ma być zapisana przez Zarząd, a ten oddaje rachunek Rządowi ustanowionym porządkiem przedstawując poszliny po skończeniu roku, gdzie należy.

§ 32.

Zarząd Towarzystwa udaje się do Ministra Spraw Wewnętrznych z prośbami o opiekę i o tém wszystkiém, co może być przedstawioném wyższej władzy.

§ 33.

Spory, jakie wyniknąć mogą między assekurującymi swoje majątki i Towarzystwem o wynagrodzenie jakiej szkody, sądzą się przez pośredników, których każda strona wyhiera od siebie. Taż sama forma sądu zachowuje się, jeśli zaydą spory między Akcyonistami w dziełach Towarzystwa.

§ 34.

W zdarzeniu, gdy oba pośrednicy nie mogą zgodzić się o ilości wynagrodzenia, lub z przyczyny sporu Akcyonistów, ostateczne rozwiązanie zostawuje się trzeciemu pośrednikowi

(super-arbiter) z wyboru pierwszych dwóch pośredników.

§ 35.

Wyrok tego pośrednika wykonywa się na ogólnej osnowie polubownych Sędziów, bez wszelkich wymówek z jednej, lub drugiej strony. Takowy wyrok poczytuje się zupełnie ostatecznym i od niego nie można zanosić żadnej appellacyi.

§ 36.

Dyrektorowie, zarządzający dziełami, umocowani i Komissionierowie Towarzystwa w żadném zdarzeniu nie zdają rachunku nikomu prócz Zarządowi Towarzystwa, ze śledztw, które uznają potrzebnymi odbywać o wydanych pożarach; równie oni nigdy nie odpowiadają własnym swoim majątkiem, na który nie można nakładać zaprzeczeń pod pretekstem niewynagrodzenia za szkody przez pożar wyrządzone.

§ 37.

Wszystkie Rządowe miejsca i Władze, równie Policya okazywać będą pomoc Zarządowi Towarzystwa we wszelkich jego prawnych żądaniach.

§ 38.

Skassowanie Towarzystwa przed ukończeniem przywileju, to jest: do dnia 27 Lipca 1847 roku, może być dopuszczoném w takiém jedynie zdarzeniu, jeżeli gotowy kapitał Towarzystwa wyniszczy się przez ustawne nieszczęścia i Towarzystwo nie uzna potrzeby złożyć go na

nowo, lub kiedy konieczność jego skassowania z innych powodów, dowiedziona zostanie przez wszystkich pięciu Dyrektorów Ogólnemu Zebraniu Akcyonistów.

§ 39.

Jeżeli Towarzystwo rozwiązaniem zostanie przed wyściem przywileju lub po nim, Zarząd natychmiast obowiązany przystąpić do obrachunku, który nie pierwiej ukończy się, nim minie termin wszystkich assekuracyjnych biletów. Summa, która pozostanie, rozdzieli się i odda się według akcyi odpowiedniami częściami.

§ 40.

Zarządowi Towarzystwa zostawia się prawo czynić niektóre odmiany w tych prawidłach lub dodawać do nich nowe, jeżeli według doświadczenia uzna tego potrzebę na korzyść ustanowienia; takowe odmiany i dodatki wszelako, powinny bydź wprzód przedstawione na uwagę Akcyonistów i utwierdzenie Rządu.

§ 41.

Każdy, kto zaassekuruje swój majątek i potem odda go w załóg gdziekolwiek, obowiązany objawić o tém Zarządowi Towarzystwa.

§ 42.

Pra- Towarzystwo przyjmuje do assekuracyi *widła* od ognia wszelkiego rodzaju majątek ruchomy *Asseku* i nieruchomy, znajdujący się w Guberniach *racyi.* oznaczonych wyżej.

§ 43.

Następujące przedmioty nie przyjmują się przez Towarzystwo do assekuracyi:

1.) Kontrakta, zobowiązania się, dokumenta, wexle, i inne wszelkiego rodzaju kredytowe akta.

2.) Złoto i srebro w monecie lub sztukach, bankowe assygnacye, lombardowe bilety, bankowe i wszelkie inne obligacye Państwa.

3.) Wartość ziemi, na której wybudowany przedmiot oddający się na assekuracyą.

4.) Drogie kamienie, medale, starożytności, malowidła, statki, towary na nich, proch i podobne palne materyały.

§ 44.

W niżej wyrażonych zdarzeniach Towarzystwo uwalnia się od obowiązku wynagrodzenia za szkody, przez pożar wyrządzone:

1.) Kiedy takowe szkody wyrządzone zostały przez najsie nieprzyjaciela, wojenną siłą i podobnemi temu nadzwyczajnemi wypadkami, lub gdy szkoda stała się od pożaru wynikłego z trzęsienia ziemi; jednakże pożar od piorunu wynagradza się.

2.) Kiedy pożar powstał od złośliwego i dowiedzionego podpalenia przez tego, który majątek swój zaassekurował.

3.) Kiedy assekurujący nie wypełni warunków, zaleconych w następnych §§ o opłacie assekuracyjnych pieniędzy, o podaniu objawień i t. d.

§ 45.

Bilet assekuracyjny uważa się za nieważny, skoro istnienie oddanego na assekuracją majątku ustaje, nie przez pożar, lecz innym jakim sposobem.

§ 46.

Oddający na assekurację, nie może assekurować tegoż majątku w drugiej kompanii, tak oyczystey, jako i zagranicznej.

§ 47.

Arendującym i mieszkańcom, tak głównym jako i częściowym, pozwala się wszystkim razem i poosobno assekurować wzięte w podrad lub najęte przez nich własności; lecz wynagrodzenie od Towarzystwa w zdarzeniu ognia, otrzymają oni w stosunku tego, w jakim obowiązali się odpowiadać gospodarzowi domu, lub innej własności, zaczęm obowiązani są przedstawiać do Zarządu Towarzystwa swoje kontrakta.

§ 48.

Wierzyciel, który wziął majątek nieruchomości w zastaw, może także, jeżeli tego nie uczynił właściciel, podać go do assekuracji.

§ 49.

Opłata Assekuracyi. Opłata assekuracji ustanawia się według mniejszego lub większego niebezpieczeństwa od ognia majątku, podanego do assekuracji.

§ 50.

Większe lub mniejsze niebezpieczeństwo od ognia zależy:

a.) Od materyałów, z których budynek i piece postawione i jak kominy wyprowadzone.

b.) Od materyałów, którymi dach pokryty.

c.) Od mieszkańców, ich rzemiosł i zatrudnień; od rzeczy, mebli i towarów, które w budynkach bywają utrzymywane i robione.

d.) Od sąsiedztwa względem wszystkich trzech rzeczonych przedmiotów.

§ 51.

Względem materyałów budowli i dachu, domy i budynki stanowią trzy główne rzędy:

a.) Domy i budynki murowane, piece także, dachy kryte mocno, t. j. dachówką, żelazem, ołowiem, łubkiem i miedzią.

b.) Domy i budynki, zbudowane częścią z muru, częścią z drzewa, lub gliny. Dachy kryte częścią materyałami łatwo palącymi się, jako to: drzewem lub papierem. Do tej klasy można policzyć budowle, postawione z trwałych materyałów, a kryte palącymi się łatwo materyałami.

c.) Domy i budynki, drewniane lubo na murowanym fundamencie. Te dzielą się na dwie klasy: do pierwszej należą kryte bezpiecznie, jak to: żelazem, dachówką i t. d.; do drugiej — kryte niebezpiecznie, jak to: drzewem, papierem, słomą i t. d., i młyny wietrzne.

§ 52.

Niebezpieczeństwa, pochodzące od mieszkańców, rzemiosł, zakładów i od materyałów, pomieszczonych w budynkach, rozdzielają się następnym sposobem:

a.) Najmnieyszym niebezpieczeństwem jest to, które może pochodzić od gospodarza, jego familii i mieszkańców, którzy nie zajmują się żadnym rzemiosłem, połączonym z niebezpieczeństwem ognia.

b.) Niebezpiecznemi rzemiosłami poczytuja się te, do których używają się rzeczy łatwo zapalające się, jako: drzewo, pieńka, len, sadło, dziegieć, smoła, wosk i gaz. Takowi są: będnarze, stolarze, cieśle, przygotowujący apteczne materiały, traktyernicy, garkuchnicy, garbarze i t. p.

c.) Rzemiosła i fabryki najniebezpieczniejsze są te, z którymi połączone bezustanne działanie ognia lub machin parowych. Takimi są: rafinerie cukru, fabryki: sukienne, perkalowe, tytoniu i inne podobne; manufaktury, w których przędą szersć i bawełnę; wodne i wietrzne młyny, kuźnie, browary piwne i wódczane, stolarskie warsztaty wszelkiego rodzaju, suszarnie, piekarnie, farbiernie, fabryki świec, łożu, mydła i teatru.

§ 53.

Podobnym sposobem meble, narzędzia i towary w magazynach, składach, sklepach, domach, rozdzielają się względem niebezpieczeństwa od ognia następnie:

a.) Najmnieyszemu niebezpieczeństwu ulegają meble, narzędzia i towary z metallów lub kamienia, także domowe żywioły.

b.) Do niebezpiecznych należą różnego ro-

dzaju wyroby drewniane, lniane, jedwabne, słomiane i wszelkiego rodzaju tkaniny.

c.) Najniebezpieczniejsze są szklane i fajansowe naczynia, masło, sadło, smoła, siarka, tłuste rzeczy, maszyny, przy których utrzymuje się ciągle ogień, i inne podobne, które wymienione są w powyższym § pod lit. b. i c.

§ 54.

Niebezpieczeństwo od sąsiedztwa, zawierając w sobie wszystko, co wyżej powiedziano, bywa większe lub mniejsze, uważając na to, czy z jedney, czy z kilku stron, czy ze wszystkich pochodzi.

§ 55.

W stosunku niebezpieczeństwa i opłatę assekuracyjnych pieniędzy, Rząd obowiązany naznaczyć sprawiedliwym sposobem, według przyłączonej tablicy.

§ 56.

Assekuracja płaci się nieco wyżej za te domy, w których mieszka wiele familii, i za krótsze terminy assekuracji w stosunku do rocznego.

§ 57.

W żadnym zdarzeniu assekuracyjna opłata nie może przechodzić trzech procentów, wyłączaając teatru, które assekurują się według osobnych umów.

§ 58.

Domy zaasekurowane otrzymają tablice, z napisem: że assekurowane w tém Towarzystwie.

§ 59.

Assekurować można na sześć, na dziewięć i na dwanaście miesięcy, równie na dwa, na trzy, na cztery i na pięć lat.

§ 60.

W Guberniach, wchodzących w obręb tego ustanowienia, żaden majątek nie przyymuje się na krótszy termin, jak na półrocze; co się tycze zaś miejsc, zajętych przywilejem pierwszego Towarzystwa, to wtóre będzie stosować się z jego prawidłami.

§ 61.

Porządek Assekuracji Każdy, bez różnicy stanu, może przedstawić do assekuracji majątek swój ruchomy i nieruchomy na osnowie tego urządzenia, i powinien przysłać do Zarządu Towarzystwa objawienie, na jaką sumę i na jaki termin żąda assekurować. Wtedy Zarząd dla zrobienia planu, inwentarza i ocenki, oraz dowiedzenia się o wszystkich okolicznościach, posyła swojego umocowanego i Architekta, gdzie jest takowy, na koszt podającego do assekuracji, dla ulgi któremu postrzeżga, aby była wszelka sprawiedliwość zachowana, oraz umiarkowanie w naznaczeniu opłaty za ich pracę.

§ 62.

Podający do assekuracji winien prócz tego Towarzystwu objawić: czy nie znajdują się w domu w wielkiej ilości rzeczy łatwo zapalające się, jako to: proch, siarka, saletra, smoła, dziegieć, masło, spirytus, pieńka, len,

zboże, siano, słoma i t. p., lub czy niewiadomo, że w czasie assekuracji rzeczy takowe pomieszczone będą.

§ 63.

Równie gospodarz fabryk i zakładów powinien objawić Zarządowi Towarzystwa, jakie odbywają się w nich roboty, jakimi maszynami, czy to za pośrednictwem wody, ognia, lub innej siły.

§ 64.

Przy ocenie budowli, przyymuje się tylko wartość samego budynku bez względu na grunt ziemi lub wygody miejsca.

§ 65.

Każdy korpus domu, równie oficyny i przybudowania cenią się osobno.

§ 66.

Żądający zaassekurować rzeczy ruchome lub towary razem z budynkiem, lub osobno, także podaje objawienie, z oznaczeniem w nim:

- 1.) Summy i terminu, na jakie żąda assekurować.
- 2.) Jakiego rodzaju towar lub ruchoma własność.

3.) Miejsca gdzie towar lub drugie rzeczy znajdują się z oznaczeniem przy tém i sąsiednich domów na osnowie tych prawideł.

4.) Ocenka ruchomego majątku i towarów ma być naznaczona za dobrowolną zgodą Zarządu Towarzystwa i podającego one.

§ 67.

Inwentarz i ocenka rzeczy ruchomych u-

kładają się, ile można dostatecznie, a w inwentarzu fabrycznych materiałów i wyrobów, oznacza się, na jaką sumę wynosi cały będący w obrocie na fabryce kapitał, w składach przy porcie lub rzece, czy w prywatnych składach, w kramach, w domach lub w fabrykach.

§ 68.

Towary oddane w komiss i należące do drugiej osoby, powinny być objawione osobno pod obawą niepewności assekuracji.

§ 69.

Assekuracja towarów może być dwójakiego rodzaju: 1) ogólna, bez oznaczenia rodzaju towarów, i 2) szczegółowa, gdy rodzaj ich wyraża się.

§ 70.

W pierwszym zdarzeniu ocenia się cała partya, sklep, skład, lub magazyn; w drugim zaś, naznacza się cena każdego towaru w szczególności.

§ 71.

Objawienie o budynkach podpisuje sam gospodarz lub jego umocowany, i nadto w miastach Gubernskich — Policmeyster lub Gubernski Architekt, w powiatowych miastach — Horodniczy lub dwóch Członków Dumy, a w Powiatach — Ziemski Sprawnik.

§ 72.

Objawienie o towarach podpisuje sam właściciel towaru lub komissant jego według rozkazu na piśmie pierwszego.

§ 73.

Objawienie o towarach, wyrobach, materiałach, także narzędziach na fabrykach i zakładach znajdujących się, podpisuje gospodarz, równie jak objawienia o ruchomej własności w domach.

§ 74.

Jeżeli podający przy assekuracji umyślnie zamilczał o jakiej okoliczności, która według tych prawideł jawnie powiększa niebezpieczeństwo od ognia i to dowiedzionem będzie, to w zdarzeniu, jeśli mianowicie z tej przyczyny wyniknie pożar, traci prawo żądać wynagrodzenia.

§ 75.

Zarządowi Towarzystwa zostawia się prawo sprawdzać objawienia, inwentarze i ocenki przez swoich umocowanych, jak przed, tak i po assekuracji.

§ 76.

Podający do assekuracji majątek, mając zgodzenie się Zarządu Towarzystwa na przyjęcie, przedstawia jemu pieniądze assekuracyjne i skarbowe poszliny, wraz z innemi wydatkami.

§ 77.

Assekuracja zaczyna się tegoż dnia i godziny, jak weyda do kassy Towarzystwa te assekuracyjne pieniądze i skarbowa poszlina; zaczem Zarząd posyła natychmiast assekuracyjny bilet w którym wyraża się, na jaki ter-

min, od kogo, co mianowicie i z jaką ocenką przyjęto do assekuracji.

§ 78.

Wszelka korespondencya pocztą, Zarządu Assekuracyjnego Towarzystwa z podającym do assekuracji, ma się odbywać na koszt tego ostatniego i nieinaczej jak strachowémii listami, żeby odbieranie onych za rewersami uprzątneło wszelką sprzeczkę.

§ 79.

Assekuracja po wyściu terminu w tenże dzień i godzinę, jak było postanowiono, zdejmuje się.

§ 80.

Każdy, kto swój majątek zaassekurował, powinien starannie chować bilet assekuracyjny: gdyż w nieszczęściu strata ma być wędług niego płaconą i na nim nadpisaną.

§ 81.

Jeżeli bilet assekuracyjny spali się lub będzie skradziony, to assekurnjący powinien natychmiast donieść o tém Zarządowi Towarzystwa i ogłosić w gazetach, a później odbierze od Towarzystwa duplikat tego biletu.

§ 82.

Żądający przedłużyć assekurację, powinien zawczasu, nim termin jej wydzie, podać do Zarządu Towarzystwa, lub przysłać pocztą objawienie, w którym mają być oznaczone odmiany, jeżeli jakie nastąły w assekurowanym majątku.

§ 83.

Po sprawdzeniu tych odmian, Zarząd Towarzystwa zostawia dawniejszą lub naznacza nową ilość assekuracyjnych pieniędzy, wędług prawideł.

§ 84.

Jeżeli rzeczy assekurowane przeniosą się lub przewiozą się do jakiego miejsca, które w bilecie nieoznaczone, lub jeśli właściciel onych uczyni jaką ważną odmianę w okolicznościach wyrażonych w czasie podania, obowiązany jest w takim razie uwiadomić o tém Zarząd Towarzystwa pod obawą utraty wynagrodzenia w zdarzeniu pożaru, Zarząd zgadza się na to z powiększeniem assekuracyjnej opłaty, lub bez podwyższenia wędług okoliczności.

§ 85.

Zgodzenie się Zarządu w tém zdarzeniu na zostawienie assekuracji w jej mocy do terminu, jak równie podwyższenie opłaty, powinny być oznaczone na assekuracyjnym bilecie, bez czego assekuracja od czasu przeniesienia lub jakiegokolwiek odmiany z zaassekurowanym majątkiem, nie może być ważną.

§ 86.

Assekuracja przenosi się na inne przedmioty lub przekazuje się na inne osoby nie inaczej, jak z wiadomością Zarządu Towarzystwa, lub jego umocowanego, gdyż Towarzystwo odpowiada tylko za te przedmioty, które w oném assekurowane, i tylko tym osobom

(lub ich dziedzicom), na imię których assekuro-
wano. Zatem jeśli majątek lub towar assekuro-
wane, przejdą w inne ręce lub w ręce sukces-
orów, nowy właściciel tego lub owego powi-
nien zaraz uwiadomić o tem Zarząd Towarzy-
stwa i przedstawić dokument swego na nie
prawa.

§ 87.

Przekaz assekuracji drugim osobom, bez
wiadomości Zarządu staje się nieważnym.

§ 88.

Oplata Wtóre assekuracyjne Towarzystwo obo-
szkód wiązuje się na podstawie tego ustanowienia pła-
od po- cić do ostatecznego wyczerpania swoich ka-
żarow. pitałów, każdą szkodę, od pożaru wydarzyć
się mogącą.

§ 89.

Jeżeli będzie zaasekurowany dom, lub fa-
bryka, lub inny majątek, złożony z kilku od-
dzielnych budowli, officyn i części, osobno
ocenionych, i jeżeli przed samem wyściem
terminu assekuracji, zacznie się pożar, to As-
sekuracyjne Towarzystwo odpowiada tylko
za ten budynek, officynę, lub część budowli,
które będą uszkodzone lub spalać się zupełnie
wprzód, nim minie termin assekuracji, co
zaś po przeyściu terminu zniszczy dalej trwa-
jący ogień, kiedy już bilet assekuracyjny sam
przez się stanie się nieważnym, za to Towa-
rzystwo wynagradzać nie może.

§ 90.

Jeżeli co zaasekurowanego spali się cał-
kiem lub w części, to właściciel obowiązany

natychmiast posłać piśmienne uwiadomienie
o pożarze do Zarządu Towarzystwa i do umo-
cowanego przezeń; lecz jeśli zamileczy dni ośm
nie uczyniwszy tego, traci prawo do wyna-
grozdzenia.

§ 91.

Potem w przeciągu miesiąca, a nie później
ma bydź dostawione od właściciela szczegóło-
we opisanie do Zarządu, doznanej od pożaru
szkody.

§ 92.

Objawienie takowe podpisują osoby wyżej
wymienione z załączeniem świadectwa od
Główny Miejscowy Zwierzchności o wy-
nikłym pożarze. W przypadku choroby lub
niebytności tego, kto majątek podał do asse-
kuracji, objawienie podpisuje jego zastępca.

§ 93.

Zarząd Towarzystwa, odebrawszy takowe
objawienie i świadectwo, przedsięwzię nie-
zwłócznie należyte środki, aby upewnić się o
przyczynach ognia i ztąd szkod wynikłych. Na
to ma czasu od jednego do trzech miesięcy, ma-
jąc wzgląd na odległość miejsc. Otrzymawszy
takowe dowody i uczyniwszy ostateczny ra-
chunek, wynagrodzenie za szkody, przez pożar
zrządzone, czyni się, ile można, najprędzej i
nie daley jak w miesiąc.

§ 94.

Dla odebrania wynagrodzenia za straty,
przez pożar wyrządzone, właściciel winien
przedstawić do Zarządu Towarzystwa należy-

te dowody, poświadczone przez miejscową Zwierzchność w tém:

1.) Że pożar był nie umyślny i od czego wszczął się.

2.) Że dom czy inny assekurowany budynek zgorzał całkiem lub w części. O tém zaświadczyć powinien i Architekt (gdzie się znajduje), uczyniwszy ocenę straty.

3.) Przy zniszczeniu towarów przez pożar, meblów i innych ruchomych rzeczy, wymaga się poświadczenia:

a.) W jakiej ilości były takowe rzeczy w zgorzałych budynkach, na jaką summę spały się, a na jaką wyratowano.

b.) Że przed pożarem nieuczyniono z one-mi żadney odmiany, przez coby ich wartość zmniejszoną została.

c.) Przy małych uszkodzeniach mebli, strata ocenia się przez ludzi znających się na tém.

4.) Przy częściowém uszkodzeniu budynków, wymaga się opisanie i oceny straty, uczynionych przez Architekta, a gdzie jego nie ma, przez dwóch godnych wiary świadków za zgodą umocowanego od Towarzystwa, z oznaczeniem, ile czego zostało bez uszkodzenia.

5.) Przy częściowém uszkodzeniu fabrycznych wyrobów, poświadczenie może bydź ugruntowane na kupieckich składowych księgach, ostatnich inwentarzach, oryginalnych rachunkach i korespondencyi, również na świadectwie sąsiadów, lub innych osób ma-

jących o tém wiadomość. Przy częściowém zaś uszkodzeniu narzędzi i machin, strata ocenia się przez znających się ludzi. Wszystkie te dowody powinny bydź potwierdzone (jeśli tego wymagać będzie Towarzystwo) przysięgą, tak świadków, jako i samego właściciela.

6.) Przy częściowém uszkodzeniu przez pożar mebli i domowych sprzętów, trzeba przedstawić registr takowych rzeczy i cenę onych, z wyjaśnieniem, na jaką summę zostało rzeczy nieuszkodzonych.

§ 95.

Objawienie to, w zdarzeniu wątpliwości, potwierdza się przysięgą gospodarza i dwóch świadków, kiedy zażąda tego Zarząd Towarzystwa.

§ 96.

Upewnienie w tej mierze nabywa się albo przez odniesienie się do miejscowej Zwierzchności, albo przez wysłanie na miejsce umocowanego od Towarzystwa.

§ 97.

Jeżeli właściciel, po wyratowaniu assekurowanych przedmiotów w czasie pożaru, lub później, umyślnie takowe skryje, wszystkie lub w części, albo gdy nie zechce dobrowolnie odpowiadać na zapytania, jakie Towarzystwo ma prawo czynić samo lub przez swoich umocowanych, w przedmiocie poniesioney straty, to traci prawo do wynagrodzenia.

§ 98.

Gdyby takowe oszukaństwo odkryło się

po wynagrodzeniu, to winny po przedstawieniu Zarządu Towarzystwa oddaje się pod śledstwo i jeśli to się potwierdzi, Towarzystwo odbiera za Sądowym wyrokiem wynagrodzenie z procentami.

§ 99.

Naznaczenie opłaty za spaloną i skradzioną w czasie pożaru własność wykonywa się według następujących prawideł:

Ocenka stanowi osnowę wynagrodzenia.

Jeżeli towar oceniony osobno, wynagrodzenie równa się summie w ocenie naznaczonej.

Jeżeli zaś budynek i rzeczy ocenione tylko w ogóle, to trzeba naznaczyć wartość zgorzałych lub uszkodzonych rzeczy i budowli.

a.) Na towary, fabryczne wyroby i inne rzeczy, przedawane na miarę, rachunek i wagę, wyznacza się opłata według sprawkowej ceny.

b.) Na wszystkie inne rzeczy, które nie liczą się za towary i na towary, które nie mają sprawkowej ceny, naznacza się opłata według ocenki ludzi znających się i uczciwych.

§ 100.

Gdy według prawideł wszystkich assekuracyjnych Towarzystw daje się wynagrodzenie za to tylko, co istotnie spaliło się lub zginęło w czasie pożaru, więc i Towarzystwo płaci za te tylko rzeczy, które istotnie znajdowały się w budynku wtedy, kiedy pożar wszczął się do wyścia terminu assekuracji.

§ 101.

Wynagrodzenie naznacza się w takiej proporcji do summy, na jaką przedmiot był assekurowany, w jakiej zostaje część spalona do całego przedmiotu.

§ 102.

W skutek czego wynagrodzenie za częściowe straty czyni się następujące:

a.) Przy częściowem uszkodzeniu budowli, wynagrodzenie naznacza się według ocenki, uczynionej przez Architekta i umocowanego przez Towarzystwo, jak za spaloną część budynku tak i za uszkodzone przy pożarze części; lecz gospodarz zgorzałej własności, jeżeli zechce, może mieć ze swojej strony drugiego Architekta dla wspólnej ocenki.

b.) Przy częściowem uszkodzeniu towarów, fabrycznych narzędzi, machin i wyrobów, wszystko nieuszkodzone zostaje u właściciela, co uszkodzono, to się ocenia; według tej ocenki Towarzystwo albo zostawuje te rzeczy gospodarzowi, lub sprzedaje najdogodniejszym sposobem. Wzięte pieniądze oddają się temu, kto te rzeczy assekurował z doliczeniem od Towarzystwa, co będzie brakować do summy, na jaką były te rzeczy przed pożarem assekurowane.

c.) Przy częściowem uszkodzeniu mebli, domowych sprzętów i t. p., ocenka wyratowanych od pożaru rzeczy zostawia się właścicielowi, Towarzystwo zaś ma prawo albo od-

dać je w tey cenie gospodarzowi, lub przedać przez licytacyą.

§ 103.

Towarzystwo płaci, nie tylko za stratę od pożaru, lecz za uszkodzenie, wydarzone z przyczyny pożaru od zbitcia części budowli łąb od zalewania wodą.

§ 104.

Jeżeli dom lub budynek spali się, a znajdująca się w nim ruchoma własność będzie przez właściciela wyniesioną i uratowaną; wtedy Towarzystwo zwraca mu w nagrodę wzięte za tę własność assekuracyjne pieniądze, lecz za rok tylko.

§ 105.

Wszystkie Assekuracyjne Towarzystwa, a zatem i to, przyjęły za osnovę, że gdyby przy pożarze cena towarów lub budynku okazała się przewyższającą summę, za jaką były assekurowane, właściciel uważa się jako przyymający na swoje riziko tę przewyżkę i powinien nieść stosowną stratę. Również z uratowanej własności ma jemu należeć stosowna część.

Oryginał podpisał: *Za Prezydującego Rady Państwa Hrabia Nikołaj Mordwinow.*

T A B L I C A

O POBORZE ASSEKURACYJNYCH PIENIĘDZY W STOSUNKU NIEBEZPIECZEŃSTWA OD OGNIA

<i>Rzęd pierwszy.</i>	<i>Procenta.</i>
Assekuracja od $\frac{1}{2}$ do $\frac{1}{8}$ procentu pobiera się:	
I. Za domy i budowle murowane, pokryte bezpiecznie, w których nie odbywają się rzemiosła więcej lub mniej podległe niebezpieczeństwu od ognia, i w których mieszkają:	
Sam gospodarz i niewielu mieszkańców, przytém bezpieczne sąsiedztwo	$\frac{3}{8}$.
Sam gospodarz (lub nie) i wiele familii, lub niebezpieczne sąsiedztwo	od $\frac{7}{16}$ do $\frac{1}{2}$.
Wiele familii i sąsiedztwo niebezpieczne	$\frac{1}{2}$.
Toż i przytém traktiernie i gar-kuchnie	$\frac{9}{16}$.
II. Za meble lub towary nie łatwo palące się, ale które mogą bydź uszkodzone lub połamane będąc w palącym się domu, płacą się wyż rzezone assekuracyjne pieniądze.	
III. Za domy za miastem murowane lub z kamienia, kryte bezpiecznie, w sąsiedztwie bezpiecznym i w których mieszkają nie cały rok	$\frac{7}{16}$.
Za towary w nowych pakhauszach, gdzie nie mieszkają	$\frac{5}{16}$.

Rzęd drugi.

Assekuracja od $\frac{1}{2}$ do I procentu pobiera się:

I. Za domy i budowle mieszane t. j. w części murowane, a w części drewniane, kryte bezpiecznie, w których nie ma warstatów mniej lub więcej niebezpiecznych od ognia i w których mieszkają:

Sam gospodarz i nie wielu mieszkańców, przy tém bezpieczne sąsiedztwo

Sam gospodarz (lub nie) i wiele familii, lub niebezpieczne sąsiedztwo

Rzemieślnicy: stolarze, będnarze, cieśle, farbierze, garbarze i tym podobni, równie jeżeli w domu jest szynk, gar kuchnia, traktier, mając wzgląd na sąsiedztwo i okoliczności

II. Za domy i budowle drewniane, kryte bezpiecznie, w których nie ma warstatów mniej lub więcej podległych niebezpieczeństwu i w których mieszkają:

Sam gospodarz i nie wielu mieszkańców, przytém sąsiedztwo bezpieczne

Sam gospodarz (lub nie) i wiele familii, lub sąsiedztwo niebezpieczne

III. Za meble i towary, znajdujące się w tych domach, chociaż nie palne, lecz w przypadku ognia ulegające uszkodzeniu lub zniszczeniu, płaci się wyższczaona assekuracya.

IV. Za towary wszelkiego rodzaju i rzeczy palne, lub łatwo zapalające się, jako to: terpentyna, smoła, dziegieć, pienka, len, masło, sadło, wódka, róm, wosk, cukier i sol, lub podległe stłuczeniu w zdarzeniu pożaru, jako to: fajans, porcelana, szkło, alabastrowe i marmurowe wazy, figury i temu podobne, kiedy są w domach murowanych, krytych bezpiecznie, podlegają szczególnemu nie-

Procenta.

od 1/2 do 2/3.

od 2/3 do 1/2.

od 1/2 do I.

od 1/2 do 2/3.

od 2/3 do 1/2.

bezpieczeństwu, wymagają osobnych warunków i szczególnej ocenki i płaca wedle okoliczności

V. Za rzemiosła, warstaty: będnarzy, stolarzy, kuźnie, ciesielnie i temu podobne, także piekarnie w domach murowanych, krytych bezpiecznie, płacą, mając wzgląd na sąsiedztwo

VI. Za domy i budynki za miastem i we wsiach z kamienia, lub murowane, kryte bezpiecznie, w sąsiedztwie bezpiecznym, w których mieszkają przez rok cały

Takoweż domy drewniane, kryte bezpiecznie w sąsiedztwie bezpiecznym i w których mieszkają nie przez cały rok

Toż przy sąsiedztwie niebezpiecznym, lub gdy mieszkają w nich rok cały

Toż drewniane, kryte drzewem, w sąsiedztwie bezpiecznym, w których nie mieszkają rok cały

Toż przy niebezpiecznym sąsiedztwie, lub gdy w nich mieszkają rok cały

VII. Za fabryki: karet (bez robienia lakieru), wstążek, pończoch i temu podobne; apteki, occiarnie, garbarnie, piekarnie i dalsze temu podobne:

W domach murowanych, krytych bezpiecznie

W domach częścią murowanych, a częścią drewnianych, krytych bezpiecznie

VIII. Za browary, fabryki świec i mydła, łaznie i temu podobne w domach murowanych, krytych bezpiecznie

IX. Za wina, wódki i inne mocne napoje i płyny:

W piwnicach sklepionych

W piwnicach bez sklepień

Procenta.

od 1/2 do 2/3.

od 2/3 do 1/2.

1/2.

1/2.

od 2/3 do I.

do 2/3.

I.

od 1/2 do 2/3.

od 2/3 do I.

od 1/2 do I.

1/2.

X. Za towary przywożne lub wywożne: *Procenta.*
 W składach starego lub nowego gościnnego domu przy birży i w Komorze Celney 1/8.
 W starych pakhauszach przy Komorze 1/4.

Na odkrytych miejscach zewnątrz Komory jako to: na miejscu zwaném Ameryką i na brzegu nad Nową . . . od 5/8 do 1/2.

Pieńka, len i pakuły na kamiennym i Gagarinskim Bujanach, także na olejnych i łojowych Bujanach, sadło, masło i potaż w murowanych budynkach . . . 1/4.

XI. Za towary w murowanych odkrytych kramach i składach na Newskim-Prospekcie, na gościnnym dworze i temu podobne tu w St. Petersburgu. . . 1/8.
 A w Moskwie 1/8.

Toż w magazynach murowanych, krytych bezpiecznie i blisko mieszkalnych domów tu w St. Petersburgu . . . od 1/8 do 1/16.

Wewnątrz Imperium, wyjąwszy Moskwę, assekuracyjne za zwykłe niebezpieczeństwo podwyższają się, według okoliczności, jeszcze 1/8, 1/4, a nawet 1/2, a za szczególne niebezpieczeństwo jeszcze 1/2, 1, nawet 1/2 procentów.

Rząd trzeci.

Assekuracja od 1 do 3 procentów:

I. Za budowle drewniane i kryte drzewem, w których nie odbywa się rzemiosł, ulegających niebezpieczeństwu od ognia i w których mieszkają:
 Sam gospodarz i niewielu mieszkańców, a przy tém sąsiedztwo bezpieczne . . . I.
 Sam gospodarz (lub nie) i wiele familii lub niebezpieczne sąsiedztwo . . . I 1/2.

Wiele familii i niebezpieczne sąsiedztwo *Procenta.* I 1/2.

II. Za budowle drewniane, pokryte trzcina, w których nie odbywa się rzemiosł ulegających niebezpieczeństwu od ognia i w których mieszkają:
 Sam gospodarz i niewielu mieszkańców, a przy tém bezpieczne sąsiedztwo . . . I 1/2.
 Sam gospodarz (lub nie) i wiele familii w sąsiedztwie bezpieczném . . . I 1/4.

Wiele familii oraz niebezpieczne sąsiedztwo, lub też w kwartale, w którym wszystkie budynki drewniane . . . 2.
 III. Za wszystkie rzeczy i towary, znajdujące się w takowych domach i budowlach, wyjąwszy wyżey namienione, uznane za niebezpieczne . . . od 1 do 2.

IV. Za wszelkie towary palne lub łatwo zapalające się, jako to: pieńka, len, smoła i t. p. jak wyżey namieniono . . . — I 1/2 do 2 1/2.

V. Za fabryki, jako to: sukienne, perkalowe, tytoniu, cegielnie, garnarskie warstwy, fajansowe, browary, kruszcowe i farbierskie fabryki, przędzalnie bawełny, wełny, szersci i dalsze:
 W domach murowanych, krytych bezpiecznie od 1 do 2.
 W domach drewnianych, krytych bezpiecznie — I 1/2 do 2 1/2.

W domach drewnianych, krytych drzewem — 2 do 3.
 Huty szklane drewniane i kryte drzewem 2.

VI. Za towary w drewnianych budynkach tu i w Moskwie — I 1/2 do I 1/2.

Towary na wszystkich spichrzach, otwartych miejscach, w drewnianych budynkach jako to: pieńka, len, pakuły,

pieńkowa przędza, potaż, siemie lniane, zboże i temu podobne	<i>Procenta.</i> 1½.
VII. Za fabryki cukru i inne tego rodzaju zakłady:	
W domach murowanych, krytych bezpiecznie	2.
W budynkach częścią drewnianych, a częścią murowanych, lub zupełnie dre- wnianych, krytych bezpiecznie	2½.
W takichże budynkach krytych drzewem	3.
Fabryki lin, według tego, w jakich budynkach znajdują się	od 1 do 1½.
VIII. Za młyny i tartaki wodne	
Toż wietrzne i parowe, również wszystkie fabryki i zakłady, w których używają się parowe maszyny	— 1½ do 2. — 2 do 3.
IX. W miastach, zbudowanych po większej części z drzewa, za domy dre- wniane, kryte drzewem ze wszystkiem co w nich zawiera się	
	— 2 do 3.

Oryginał podpisał: *Za Prezydenta Rady
Państwa Hrabia Nikołaj Mordwinow.*

F. 310